

Το παλαιόν τεύχος

Αριθ. 39.

Έτους Ε.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ

Ηπειρία. Φοίνικες 36
Εξαμηνιαία. 18
Τριμηνιαία. 9

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ
τῆς Εφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κρά-
τους, παρὰ τοῖς Επιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 21 ΜΑΪΟΥ 1830.

Πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην τῆς
Ἑλλάδος.

Ἐξοχώτατε,

Ὁ ἐν Τριεστίνῃ ἀντάδελφός μου Ἀντώνιος μοὶ ἔπεμψε
πέντε κιβώτια ἐμπεριέχοντα βιβλία διαφόρων συγγραφέων
Ἑλλήνων, συμποσούμενα εἰς σώματα 1370 κατὰ τὸν ἐπι-
σημασθέντα κατάλογον.

Τὰ βιβλία ταῦτα προσφέρει δωρεὰν εἰς τὴν Ἑλλάδα,
διὰ τὰ διανεμηθῶσιν εἰς τὰς διαφόρους σχολὰς, ἐπιθυμῶν
να προτιμηθῇ εἰς τὴν διανομὴν κατὰ μέρος ἢ τῆς πατρίδος
μας τῆς Ἀνδριτσαινῆς.

Μὲ ἀνῆγγελε πρὸς τούτοις νὰ λάβω παρὰ τῆς Χρημα-
τιστικῆς Τραπέζης τοὺς τόκους τῶν διστήλων 2500 τοῦ
πρώτου ἔτους, καὶ δώσω αὐτοὺς εἰς χρῆσιν τῶν ἀλληλοδιδα-
κτικῶν σχολείων. Αἱ προσφοραὶ αὗται, τὰ βιβλία καὶ 200
διστήλα, οἱ ἐτήσιοι τόκοι, εὑρίσκονται ἤδη εἰς χεῖράς μου
καὶ σπεύδω νὰ ζητήσω κατὰ τὴν εὐχαρίστησίν του τὰς
διαταγὰς τῆς Ὑ. Ε. διὰ νὰ παραδώσω αὐτὰ, καθ' ὃν τρόπον
ἐγκρίνη.

Ἵπποσημειοῦμαι μὲ ὅλην τὴν ὑψηλὴν ὑπόληψιν,

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 3 Μαΐου 1830.

Τῆς Ὑ. Ε.

Δούλος

Γ. Μ. Ἀντωνόπουλος.

Ἀρ. 710. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν Κύριον Α. Μ. Ἀντωνόπουλον.

Ἐδέχθημεν μετὰ πολλῆς εὐγνωμοσύνης τὰς πέντε
κιβώτους, περιεχούσας 1370 τόμους παλαιῶν Ἑλλήνων
συγγραφέων, σταλέντας παρὰ σοῦ δωρεὰν εἰς χρῆσιν τῶν
δημοσίων Ἑλληνικῶν σχολείων, ὁμοῦ καὶ τὰ 200 διστήλα,
τὰ ὅποια προσφέρεις διὰ τ' ἀλληλοδιδακτικὰ καταστήματα.
Ἐκπληροῦντες τὸν εὐγενῆ καὶ ἀξιώπαινον σκοπὸν σου, ὅχι
μὲν δέλομεν μεταδῶσει τῶν ἐνεργημάτων τούτων εἰς
τὴν Ἀνδριτσαινῆν, ἀλλ' ἐπιθυμοῦντες νὰ πράξωμεν καὶ τι

πλέον διὰ τὴν γῆν τῆς γεννήσεώς σου, δέλομεν συστήσει
εἰς τὴν ἐπαρχίαν ταύτην σχολεῖν ἀλληλοδιδακτικόν, καὶ
ἢ φιλότιμος προσφορά σου τῶν 200 διστήλων θέλει συντε-
λέσει εἰς τὴν ταχεῖαν ἀποπεράτωσιν αὐτοῦ.

Τὰ ἀλληλοδιδακτικὰ καταστήματα πληθύνονται καθ'
ἡμέραν, καὶ ἐντὸς ὀλίγου δὲν δέλει εὐρεθῇ ἐπαρχία, ἥτις
να μὴν ἔχῃ τοῦλάχιστον ἓν σχολεῖον ἀλληλοδιδακτικόν.
Εἰς Αἴγινα ὡς γινίσθηται ἤδη δύο τυπικὰ σχολεῖα, τὸ
μὲν τῆς ἀλληλοδιδακτικῆς, τὸ δὲ διὰ τὰ στοιχεῖα τῆς Ἑλ-
ληνικῆς φιλολογίας καὶ τῶν ἐπιστημῶν συσταίνεται κατό-
πιν τούτων καὶ σχολεῖον Ἐκκλησιαστικὸν εἰς Πόρον.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητευομένων εἰς τὰ δύο ταῦτα τυπικὰ
σχολεῖα, αὐξανόμενος καθ' ἡμέραν, ἀριθμεῖται ἤδη εἰς τινὰς
ἐκατοντάδας· ἀλλὰ μᾶς λείπουν τὰ ἀναγκαῖα βιβλία, καὶ
ἀκροατήρια χωρητικὰ τῶν μαθητῶν ἢ φιλότιμος προσφορά
ἐπῆρκεσεν ἐν μέρει εἰς τὴν πρώτην ἀνάγκην. Ἐλπίζομεν
δὲ νὰ ἐτοιμασθῇ καὶ πρόσφορος τόπος ἐντὸς τοῦ παρόντος
ἔτους.

Ἀπὸ τὴν εὐφυΐαν καὶ πρὸς τὴν παιδείαν ἀμίλλαν τῆς
Ἑλληνικῆς νεολαίας, ἥτις ἐσχεται κατόπιν ἡμῶν ἐπὶ τῆς
κλασικῆς ταύτης γῆς, δυνάμεθα πρὸ πάντων νὰ ἐλπίσωμεν
τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν εὐχῶν μας περὶ τῆς μελλούσης τύχης
τῆς Ἑλλάδος· διότι στερούμενοι πάντων τῶν ἀναγκαίων καὶ
οἱ μαθηταί, ἐπίσης καὶ οἱ διδάσκαλοι, μόλις σκιαγραφη-
θέντων τῶν σχολείων μας, ἔδωσαν μόλα ταῦτα ἀμφοτέροι
τρανώτατα δείγματα τοῦ ζήλου καὶ τῆς ἐπιμελείας τῶν,
τὰς ἐν ὀλίγῳ θαυμασίας προσόδους.

Ἐὰν καὶ ἄλλοι ὁμογενεῖς, μιμούμενοι σὲ τὸν χρηστὸν
πολίτην, ἀκολουθήσωσι τὸ παράδειγμα τῆς ἐντιμου καὶ
ἐνεργητικῆς τῶν Ζωσιμάδων Ἀδελφότητος, τοῦ ἀοιδήμου
Βαρβάκη, τῶν ἀξιοτίμων Σακκελλαρίων καὶ Κεδρικῶν,
καὶ τοσούτων ἄλλων, καὶ συντρέξωσιν εἰς βοήθειαν τῆς
Ἑλληνικῆς νεολαίας, τὰ σχολεῖά μας βέβαια θέλουν πλου-
τισθῇ μὲ βιβλία καὶ μ' ὅλα τὰ βοηθητικὰ μέσα, τῶν
ὅποιων ἔχουσιν ἤδη μεγάλην ἀνάγκην.

Περὶ τοῦ σπουδαίου τούτου ἀντικειμένου εὐαρέστως
ἐκτεινόμεθα γράφοντες πρὸς σέ, διὰ νὰ σοὶ δεῖξωμεν, πόσον
ἐκτιμῶμεν τὴν δωρεάν σου καὶ τὰς τῶν ἄλλων ἐν ἀλλοδαπῇ
συμπολιτῶν σου, τὰς ὁποίας διὰ προτροπῆς σου, εἵμεθα
ἀδελφοί, δέλουν συνεισφέρει διὰ τὰ σχολεῖα τῆς πατρίδος.

Δέχθητε, Κύριε, παρ' ἡμῶν τὴν ὀφειλομένην πρὸς τοὺς
χρηστοὺς πολίτας ἐξέκριτον ὑπόληψιν καὶ τιμὴν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 8 Μαΐου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς
Δημοσίου Παιδείας Γραμματεὺς
Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 20 Μαΐου.

Περὶ τοῦ ἐν Βασιλείᾳ Σχολείου τῶν Ἑλ- λῆνων παιδῶν.

Τὸ ὑπὲρ τῆς ἐκπαίδευσως τῶν ἐν Βάλῃ τῆς Ἑλουητίας
Ἑλληνοπαίδων Κομιτάτου ἔστειλεν ἀργίως πρὸς τὸν Ἐξο-
χώτατον Κυβερνήτην ἀναφορὰν λεπτομερῆ περὶ τῆς κατα-
στάσεως τοῦ Καταστήματος ἐκείνου, περὶ τῶν ἐν αὐτῷ
διδασκομένων μαθημάτων, καὶ περὶ τοῦ χαρακτῆρος, τῶν
προτερημάτων καὶ τῆς ἐπιδόσεως ἐκάστου τῶν μαθητῶν.
Ὁ ἐπὶ τῆς Δημοσίου Παιδείας Γραμματεὺς εὐχεσθήθη
νὰ μᾶς κοινοποιήσῃ τὰ ἔγγραφα ταῦτα, ἡμεῖς δὲ δημ-
σιεύομεν ἀσμένως ἐκλεξάντες τὰ πλέον ἀξιοσημεῖωτα τεμά-
χια αὐτῶν.

Περιέχει τὸ παιδευτήριον ταῦν 21 μαθητάς. Τινὲς
μετεκαλέσθησαν ἀπὸ τοῦ γυναικῶν, καὶ ἐπανήλθον εἰς
τὴν πατριδα τῶν, τοῦτο μὲν διὰ τὴν ἐκ τοῦ κλίματος πάσχου-
σαν ὑγείαν τῶν, τοῦτο δὲ, διότι τὸ ἀπλοῦν καὶ ἐπιτήδειον
νὰ κάμνῃ ἄνδρας ῥωμαλαίους σύστημα τοῦ παιδαγωγείου
τούτου δὲν ἤρμιζεν εἰς τὰς πρώτας τῶν ἔξεις. Οἱ δὲ ἀπελ-
θόντες ἦσαν ἐξ οἰκῶν μᾶλλον ἢ ἡττον εὐπορούντων.

Εἰς τρεῖς τάξεις διαιροῦνται οἱ μαθηταὶ κατὰ τὴν ἰκανό-
τητα καὶ τὴν ἐπίδοσιν τῶν.

Εἰς τὴν κατωτέραν τάξιν τοὺς διδάσκουν κυρίως τὴν
νεοελληνικὴν ὡς ἐθνικὴν τῶν γλώσσων. Μετ' αὐτῆς δὲ τὴν
ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν καὶ τὴν Γερμανικὴν, τὴν ἀριθμητικὴν,
τὸ ἄσμα, τὴν γραφὴν καὶ τὴν ἰχνογραφίαν.

Εἰς τὴν δευτέραν τάξιν ἔχει μὲν τὸν πρῶτον τόπον ἡ
ἀρχαία Ἑλληνικὴ, ἐξακολουθεῖται δὲ ἡ Γερμανικὴ, καὶ
καὶ ἡ ἀριθμητικὴ, τὸ ἄσμα, ἡ γραφὴ καὶ ἡ ἰχνογραφία, καὶ
προστίθεται ἡ σπουδὴ τῶν μαθηματικῶν, τῆς ἱστορίας, τῆς
γεωγραφίας καὶ τῆς Ἰταλικῆς γλώσσης.

Εἰς τὴν τρίτην τάξιν συγκειμένην ἐκ μαθητῶν τῶν νοη-
μενεστέρων τε καὶ προβεβηκότων, προέχει πάλιν ἡ ἀρχαία
Ἑλληνικὴ παραδιδόμενη ἀπὸ διδάσκαλον σοφὸν εἰς τὴν
γλώσσαν ταύτην, ὅστις ἐν ταύτῃ τοὺς διδάσκει τὴν ἱστο-
ρίαν τῆς πατρίδος τῶν καὶ τοὺς δεικνύει τοὺς μεγάλους αὐ-
τῆς ἄνδρας. Ἀναγινώσκουν τὴν Ἡροδοτον. Ἀκολου-
θοῦν δὲ τὰ μαθήματα τῆς δευτέρας τάξεως, ἐξαιρουμένης
τῆς γραφῆς καὶ τῆς Γερμανικῆς γλώσσης, τὰς ὁποίας
ἀρκούντως ἤδη γινώσκουσιν, καὶ ἀρχίζουσιν τὴν Λατινικὴν.

Περὶ δὲ τῆς θρησκείας, διδάσκουν εἰς τοὺς μαθητὰς τῶν
τριῶν τάξεων τὰς ἀληθείας τῆς ἀγίας Βίβλου χωρὶς ἄκο-
λουθοῦν κανὲν μερικὸν δογμα. Ὑπῆλθαν δὲ καὶ ἐφέτος κατὰ
τὸ σύνηθες νὰ ἐορτάσουν τὸ πάσχα εἰς τὸ ἐν Βερνῇ Ἑλ-
ληνικὸν παρακλήσιον.

Αἱ ὄραι τῆς διασκεδάσεως ἀφιερόνται εἰς γυμναστικὰς
ἀτκήσεις, εἰς περιπάτους καὶ εἰς τὴν γεωργίαν.

Ἰδοὺ τὰ ὀνόματα τῶν ἐν τῷ Σχολείῳ τῇ Βασιλείᾳ εὐρι-
σκομένων Ἑλληνοπαίδων.

Παυτανίας Πανταλέων Κρής, Κάτσανδρος Γούτα Θ-σ-
σαλονικεὺς, Νικίας Φραγγιὸς Κρής, Σπύρος Βασιλειάδης
Ἡπειρώτης, Ἰδομενεὺς Γεωργίου Κρής, Ἀντώνιος Μινα-
ράκης Συραῖος, Ἀριστείδης Βαλλῆς Σμυρναῖος, Ἐμμανουὴλ
Κλήμης Χίος, Νικόλαος Πετσάλης Πάργιος, Παῦλος
Περίδης Σμυρναῖος, Μιχαὴλ Γαλδύρης Χίος, Ἰάκωβος
Γανεωτάκης Χίος, Δημήτριος Κλήμης Χίος, Δημήτριος
Βάλδης Μεσολογγίτης, Σωτήριος Ζιούρας Ἀγκὰς, Νικό-
λαος Σπαρτιάτης, Μανόλης Γηράσης Κρής, Στάθης Ἀθαν-
δόης Πελοποννήσιος, Γεώργιος Πανάγου Ἀγκὰς, Τιμο-
λέων Καποράλης Μεσολογγίτης, Μαργαρίτης Χαλαράμ-
πιος Σμυρναῖος, καὶ κόρη τις δωδεκαετὴς ὀνομαζομένη
Αἰγυρῇ Κλήμη, μείματα εἰς τὸ ἐν Βεγγεῇ παιδευτήριον.

Ἐκ Ναυπάκτου, 25 Ἀπριλίου.

Ἡ κατωτέρω ἐπισυναπτομένη προτρεπτικὴ πρὸς τὴν παι-
δείαν ὁμιλίᾳ ἐξεφωνήθη ἐπὶ ἐκκλησίας παρὰ τοῦ διδα-
σκάλου τῆς δημοσίου σχολῆς Γ. Χριστιανοῦ, παρόντων
καὶ ὄλων τῶν ἐνταῦθα εὐρισκομένων στρατευμάτων. Το-
σοῦτον δ' ἐκινήθη ἐντεῦθεν ἡ φιλομάθεια τῶν Ἑλλήνων,
ὥστε εἰς διάστημα μιᾶς μόνης ἐβδομάδος συνηθροίσθη-
σαν ὑπὲρ τοὺς ἐξήκοντα μαθητὰς παρεκτὸς τῶν στρα-
τιωτικῶν, τῶν ὁποίων οἱ μὲν ἀκολουθοῦσι μαθήματα, οἱ
δὲ καταγίνονται εἰς τὴν ἀνάγνωσιν, τὴν καλλιγραφίαν
καὶ τὴν ἀριθμητικὴν.

Ὁμιλίᾳ προτρεπτικὴ πρὸς τὴν Παιδείαν.

“ Λάθετε παιδείαν καὶ μὴ ἀργύριον, καὶ
γινώσιν ὑπὲρ χρυσίου δεδοκιμασμένον. ”

Πρὶν νὰ ἐξηγηθῇ τὴν αἰτίαν, διὰ τὴν ὁποίαν ὁ Σολομὼν
μᾶς προτρέπει νὰ προκρίνωμεν τὴν παιδείαν καὶ τὴν γνῶσιν
ἀπὸ τὸν χρυσὸν καὶ τὸν ἀργυρον, σὰς παρρησιάζομαι, ὡς
Ἕλληνες, ὅλος χαρὰ, διαμαρτυρούμενος ὅτι αἱ ἡμέραι τοῦ
πάσχα νὰ μὲν εἶναι πάντοτε λαμπραὶ καὶ χαρμόσυναι,
ἀλλ' εἶναι ὅμως πολὺ περισσότερον λαμπρότεραι καὶ χαρ-
μόσυναι εἰς τὸν ἐνεστῶτα χρόνον. Εἶναι ἡ πρώτη φορὰ,
ὅπου τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος πανηγυρίζει αὐτὰς εἰς τὴν πόλιν
Ναύπακτον μὲ θριαμβεύουσιν τὴν σημαίαν τῆς ἀναστά-
σεως. Ταύτην δὲ ἔστησε πρὸ ἐνὸς ἡδὴ χρόνου ὁ ἐνάρετος καὶ
ὁ, ὡς οὐδεὶς ἄλλος, πρῶτος Πληρεξούσιος, ὁδηγῶν
Βεβαία, ὡς Ἕλληνες, αὐτὰς τὰ ἡρωϊκὰ ὄπλα.

Ἀληθινὰ ὁ κόσμος ὅλος θαυμάζει τὰ ἡρωϊκά σας κατορ-
θώματα, ἀλλὰ πολὺ περισσότερον ζηλεύει τὴν ἀπαρδειγ-
μάτιστον αὐτὴν ἐποχὴν σας, ἐπειδὴ καὶ σεῖς μόνοι τὴν
ἐστεφανώσατε μὲ τὸν στέφανον ἐκείνης τῆς ἀθανασίας, τῆς
ποίας μέχρι τοῦδε κανένα ἔθνος δὲν ἠξιώθη.

Ἐθνη, ὡς Ἕλληνες, ὅπου νὰ ἐδοκίμασαν τοσούτων αἰῶνων

ζυγὸν τυραννίας καὶ ὃ ἀναλάβουν πάλιν φρόνημα πατριωτισμοῦ καὶ ἐλευθερίας, ἕως τὴν σήμερον δὲν ἐφάνησαν. Εἰσθε λοιπὸν οἱ πρῶτοι καὶ οἱ μόνοι, οἱ ὅποιοι ἀναλαβόντες φρόνημα πατριωτισμοῦ καὶ ἐλευθερίας, παντελῶς δὲν ἐμικροψυχῶνται εἰς τὰς πολυαριθμοὺς δυνάμεις τοῦ τυράννου, ἀλλ' ὡς εὐσεβεῖς χριστιανοὶ ἀφιερώσαντες τὰς ἐλπίδας σας εἰς τὸν Θεὸν ἐσηκώθητε κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, τῶν ὁπλων, ὃ ἀπόγονοι τοῦ Ἀρμόδιου καὶ Ἀριστογείτονος, ἀνδρείως δραστήριοι. Καὶ ἰδοὺ μὲ τὰς ἐλπίδας σας εἰς τὸν Θεόν, καὶ μὲ τὰ ὅπλα σας εἰς τὰς χεῖρας ἐνίκησατε τὸν ἀπὸ τοσοῦτων αἰῶνων ἐμφωλεύοντα τρομερὸν αὐτὸν τύραννον, καὶ τὸν ἀπεδιώξατε πανσπαρμηδὸν ἀπὸ τῆς ἱερᾶς ἡμῶν πατρίδα. Καὶ ἰδοὺ σεῖς σήμερον, ὦ ἥρωες, ἐλεύθεροι χαίρεσθε τοὺς καρπὸν τῶν ἀγώνων σας.

Ἀλλ' ἐκεῖνο, ὦ Ἕλληνες, ὅπου πολὺ περισσότερον λαμπρύνει τὸν ἀγῶνά σας καὶ ἀποκατασταίνει τὴν ἐποχὴν σας τὰ εἶναι καὶ νὰ μένη εἰς αἰῶνας αἰῶνων μᾶλλον ἀξιόζηλευτος, εἶναι, διότι εἰς τὴν πολιτικὴν τῆς Ναυπάκτου καὶ τὴν παράδοσιν τῶν ἐν αὐτῇ ἐχθρῶν ἐδειχθήτε ἀμέσως συμμεταμορφωμένοι μὲ ἐκείνην τὴν πράξιν καὶ συνέσιν τοῦ πρώην πρατότου καὶ συνετοῦ ὁδηγοῦ σας Πληρεξουσίου.

Ἡ πράξις, ὦ Ἕλληνες, καὶ ἡ σύνεσις τοῦ Πληρεξουσίου ἐνωχύστατα εἰς τὰς καρδίας σας, καὶ ποῖα καλὰ δὲν ἐκατώθησεν; Ἰδοὺ σεῖς, ὦ ἥρωες, ἐγνωρίσατε ἀμέτῳς νὰ εἰσθε πράξι, πρὸς τοὺς ἐχθροὺς, πράξι πρὸς τοὺς ὁμογενεῖς Τεχνίτας καὶ πραγματευτὰς τῶν πόλεων, καὶ πολὺ περισσότερον πράξι καὶ συμπαθητικοὶ πρὸς αὐτὰ τὰ ἀδελφία μας, τοὺς χωριάτας, καὶ ἐσχάτως, ἰδοὺ συνετοὶ φερόμενοι ἐκπληροῦτε σχεδὸν ὅλα τὰ χρέη τῆς τακτικῆς μὲ τὴν γνῶσιν καὶ εὐπειθειαν, ὥστε εἰς ὀλίγους, ὅχι ποτὲ αἰῶνας, ἀλλ' εἰς ὀλίγους χρόνους, θέλετε συγκρίεσθαι σεῖς, ὦ ἀπόγονοι τοῦ Ἀριστείδου, Φωκίωνος καὶ Ἐπαμεινώνδα, ὡς πρὸς τὴν πράξιν, τὰ χρηστὰ ἦν, καὶ πρὸς κάθε εἶδος εὐταξίας καὶ πολιτισμοῦ, θέλετε συγκρίεσθαι μὲ αὐτὰ τὰ ἔθνη τῆς Εὐρώπης, τῶν ὁποίων τὸν πολιτισμὸν αἰῶνες ὀλόκληροι ἀγωνίζονται νὰ εἰσάξουν μὲ τὰ φῶτα τῆς μαθήσεως.

Εἶναι, ὦ Ἕλληνες, ἀναμφίδολον ὅτι ἡ μάθησις εἶναι ἡ μόνη, ἥτις ἀποκαταταίνει τὸν ἄνθρωπον νὰ ξεχωρίζῃ καὶ νὰ ἐξεχῇ ἀπὸ τὰ θηρία· ἐπεὶ καὶ τῆς μαθήσεως μόνης εἶναι τὸ ἔργον νὰ κάμῃ τὸν ἄνθρωπον γνωστικὸν καὶ νὰ τελειοποιῇ τὸ λογικόν του.

Καὶ αὕτη εἶναι λοιπὸν ἡ αἰτία, διὰ τὴν ὁποίαν καὶ ὁ Σολομὼν μᾶλλον πρέπει νὰ προτιμῶμεν τὴν μάθησιν καὶ τὴν γνῶσιν ἀπὸ τὸν χρυσὸν καὶ τὸν ἀργυρὸν. "Λάβετε παῖδες, καὶ μὴ ἀργύριον, καὶ γνῶσιν ὑπὲρ χρυσοῦ δεδοκιμασμένου".

Διὰ τῆς μαθήσεως, ὦ Ἕλληνες, μόνης ὁ ἄνθρωπος γνωρίζει πρῶτον τὸν ἐαυτὸν του, καὶ διὰ μέσου τῆς ἑαυτοῦ γνῶσεως ἀνέρχεται βαθμηδὸν εἰς τὸ νὰ μεγαλύνῃ τὸν παντοῦν αὐτὸν καὶ πάνσοφον αὐτὸν πλάστην του διὰ τῆς μαθήσεως μόνης ὁ ἄνθρωπος γνωρίζει νὰ σέβεται τὸν γένει, τὴν Κυβερνήτην καὶ ὅλας τὰς Ἀρχάς διὰ τῆς μαθήσεως γνωρίζει ἐσχάτως νὰ εὐρίσκη τὸ ἀληθὲς συμφέρον του, κατὰ τὸν Παῦλον, εἰς τὸ συμφέρον τοῦ πληθύνοντος του, καὶ οὕτω νὰ πείθεται καὶ εἰς τὸν νόμον ἐξ ἰδίας του προαιρέσεως, ὅπου εἶναι τὸ σκοπούμενον τοῦ ἀληθοῦς πολιτισμοῦ.

Μὴ ἡ μάθησις, ὦ Ἕλληνες, εἶναι ὅπου δύναται νὰ διαλύσῃ καὶ νὰ διασώξῃ τὴν ὁποῖαν σεῖς ἐλευθερίαν διὰ τῆς

ἀνδρίας σας ἀπεκλήσατε· ἐπεὶ καὶ μόνη ἡ μάθησις τελειοποιεῖ διὰ τῆς πολυπειρίας τοὺς ἀγχίνοας στρατηγούς, νομοθέτας καὶ διοικητάς· μὲ ἓνα λόγον, μόνη ἡ μάθησις ὀλόκληρον ἔθνος τελειοποιεῖ εἰς κάθε τέχνην καὶ ἐπιστήμην, αἱ ὁποῖαι εἶναι αἱ μόναι τὰ ἀκαταμάχητα καὶ ἀνίκητα ὅπλα τῆς ἐλευθερίας.

Ἀλλὰ καὶ πῶς γλῶσσα νὰ ἐπαριθμῇ τὰ καλὰ τῆς μαθήσεως; εὐσέβεια, πράξις καὶ ἰσότης, ὦ Ἕλληνες, εἶναι ἡ βάσις τῆς εὐδαιμονίας τῶν ἀνθρώπων· ἀλλὰ καὶ αἱρεῖται αὐταὶ ἀρεταὶ πηγὴν τῶν ἔχοντι μόνην τὴν μάθησιν. "Ὅθεν καὶ ὁ εὐσεβὴς, πρῶτος καὶ φιλοδίκαιος πρῶτον ὁδηγός σας Πληρεξούσιος, ἅμα ὦ, παρέλαβε τὴν πόλιν αὐτὴν Ναυπάκτον, ἡ πρῶτη τοῦ φροῦτις ἦν νὰ συστήσῃ ἀποκαταστήματα τῆς μαθήσεως, ἐκκλησίαν ἐπισκευάζωντας, καὶ διδάσκαλον μισθίνωντας· εἰς τὸ νὰ διδάσκωνται τὰ τέκνα σας, ὦ Ἕλληνες, καὶ τὰ τέκνα ὁλῶν ἐκείνων, ὅσοι ἀγωνιζόμενοι ἀπέθανον διὰ τῆς πατρίδος τὴν ἐλευθερίαν· ἀλλ' ἐπεὶ ὁ διδάσκαλος, τὸν ὁποῖον ἐσύστησεν ἀνεχώρησε διὰ αἰτίας, τὰς ὁποίας ἐγὼ δὲν γνωρίζω, ἅμα λοιπὸν, ὅπου ὁ αὐτὸς καλοκάγαθος Πληρεξούσιος ἔφθασεν εἰς Ναύπλιον, πρὸ παντὸς ἄλλου ἐπέκρινε νὰ προειδοποιήσῃ τὸν αὐτοῦ ἀδελφόν, Σεβαστὸν ἡμῶν Κυβερνήτην, τὸν ὁποῖον ἔλλειψεν ὁ δακτύλος πάχαι ἡ πόλις Ναυπάκτος.

Ἡ Σεβαστὴ ἡμῶν Κυβερνήσις ἤτις ἀκούραστος εἰς τοὺς ἀπειρίτους ἀγῶνας τῆς σπεύδει τὴν βελτίωσιν τοῦ ἔθνους καὶ τὸν πολιτισμὸν τοῦ ὁμοῦ μὲ τὴν σπεύδει τῆς ἀληθοῦς ἐλευθερίας του, ἐνεπιστεύθη, ὦ Ἕλληνες καὶ κάτοικοι τῆς Ναυπάκτου, τὴν παιδείαν τῶν τέκνων σας εἰς ἐμέ· ἐγὼ δὲ τὴν ἐμπιστεύω τῇ Σεβαστῇ ἡμῶν Κυβερνήσει περὶ πλείστου ποιούμενος ἡθὺς· ἀλλ' ἐπεὶ καὶ ἦτον χρεῖα ἐπισκευῆς σχολείου, ὡς ἡ Ἐκκλησία Ἐπίτροπος τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος, ὁ διάδοχος κατὰ τὴν τὸν τόπον καὶ τὴν ἀρετὴν τοῦ πρώην ὁδηγοῦ σας Πληρεξουσίου, ὁ εὐγενέστατος Κύριος Κωνσταντῖνος Ράδος, συνάμιλλος καὶ οὗτος ὁ ἀνὴρ μὲ τὴν προθυμίαν τῆς Κυβερνήσεως, ἀμέσως ἐδιώρισε τὸν Προσωρινὸν Διοικητὴν Κύριον Δ. Τζάνογλου καὶ τοὺς Δημογερόντας, νὰ ἐπιστάλῃσιν εἰς τὴν ταχίστην ἐπισκευὴν τοῦ σχολείου καὶ ἰδοὺ διὰ τῆς τοῦ Διοικητοῦ καὶ τῶν Δημογερόνων ἐπιστάσις, τε καὶ ἐπιμελείας τοῦ σχολείου, ἤδη εἶναι ἐτοιμον. "Ὅθεν καὶ εἰδοποιεῖσθε σήμερον, ὅσοι γονεῖς ἔχετε τέκνα καὶ θέλετε τὴν προκοπὴν των, ὅλοι ἐλευθέρως αὐριοι πρῶτ' θέλετε τὰ στείλει εἰς τὸ καλούμενον Μπέετζαμι, ὅπου ἐγένετο τὸ σχολεῖον.

Ἀλλ' ἐνῶ, ὦ Ἕλληνες, προσκαλεῖσθε νὰ στείλετε τὰ τέκνα σας εἰς τὸ σχολεῖον, συγχρόνως εἰδοποιεῖσθε ὅτι θέλετε εἶσθαι ὑπόχρεοι διὰ τὴν εὐταξίαν καὶ προκοπὴν τῶν τέκνων σας νὰ φυλάττετε καὶ τὰς ἐξῆς παραγγελίας:

"Ὅλοι οἱ πατέρες καὶ αἱ μητέρες θέλετε φανερόνως εἰς τὸν διδάσκαλον τὴν αἰτίαν, ὅπου ὁ υἱὸς ἐνὸς ἐκάστου ἤθελε λείπει ἀπὸ τοῦ σχολείου.

"Ὅλοι οἱ πατέρες καὶ αἱ μητέρες θέλετε στέλλει τὰ τέκνα σας μὲ τὴν ἐδεχομένην πίστην, ἐπεὶ καὶ ἡ πίστις ζωογονεῖ τὸ πνεῦμα καὶ ὠφελεῖ πολὺ εἰς τὸν νοῦν.

Πρὸς τοὺς ὅλοι οἱ πατέρες καὶ αἱ μητέρες θέλετε παραγγέλλει τὰ τέκνα σας διὰ νὰ φυλάττουν ἀκριβῶς ὅλας τὰς παραγγελίας τοῦ διδασκάλου.

Εἰς αὐτὸν τὸν τρόπον, ὦ Ἕλληνες πατέρες καὶ Ἕλληνίδες μητέρες, ἐξακολουθεῖτε, θέλετε ἰδεῖ τὰ τέκνα σας εἰς ὀλίγον καιρὸν διὰ τῆς μαθήσεως νὰ ἡξεύρουν νὰ περιποιηθῇ τὸν ἐαυτὸν τους, νὰ λατρεύουν τὸν πλάστην τους, νὰ

σέβονται τὰς γυνεῖς των, νὰ εὐτακτοῦν πρὸς κάθε μεγαλή-
τερον, καὶ νὰ συνηθίσουν τὴν ὑπακοὴν πρὸς τοὺς νόμους·
μὲ ἓνα λόγον, θέλετε ἰδεῖ τὰ τέκνα σας νὰ προχωρῶν εἰς
τὰ ὑπουργήματα καὶ ἀξιώματα, καὶ νὰ εὐδοκιμοῦν εἰς κάθε
τέχνην καὶ ἐπιστήμην, διὰ τῶν ὁποίων πάντοτε ὠφελοῦντες
καὶ ὠφελούμενοι νὰ εἶναι τοιοῦτοι ὅ,τι λογῆς πρέπει νὰ εἶναι
τὰ τέκνα τῶν σοφῶν καὶ ἡρώων Ἑλλήνων.

Εἶθε, ὦ Ἕλληνες, ἡ εὐλογία τοῦ Θεοῦ νὰ μᾶς ἀποδείξῃ
ἀξίους τῶν εὐχῶν καὶ τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς Σεβαστῆς ἡμῶν
Κυβερνήσεως!

Ἐν Ναυπάκτῳ, τὴν 18 Ἀπριλίου 1830.

Ὁ τῆς ἐν Ναυπάκτῳ δημοσίου
Σχολῆς διδάσκαλος

Γ. Χριστιανός.

Φιλολογία.

Ἱστορία τῆς Ἀχαικῆς Συμμαχίας, κατὰ
τὰς παραδόσεις τῶν συγγραφέων, ὑπὸ Ἐρ-
νέστου Ἐλουίγγου. Ἐν Λεμβούρῳ 1829.

Τὸ ὑποκείμενον τοῦτο συμπίπτει μὲ τὸ παρὰ τῆς Ἀκα-
δημίας τῶν Ἐπιγραφῶν καὶ Ἐγκυκλίων Μαθημάτων ἐπι-
κηρυχθέν εἰς τὸ 1830 ἔτος. Ὁφελεῖται μέγιστα λοιπὸν νὰ δια-
σημάνωμεν τὸ σύγγραμμα τοῦτο εἰς τοὺς πεπαιδευμένους μας.
Εἶναι πασιδῆλον ὅτι ἐν γένει τίποτε δὲν ἐκφεύγει τὰς ἐρεῦνας
τῶν πεπαιδευμένων Γερμανῶν, καὶ, διὰ νὰ ἐπεξεργασθῇ ἐν-
τελῶς τι ὑποκείμενον, εἶναι καλὸν νὰ τοὺς συμβουλευώμεθα
πάντοτε. Ἐν τῇ εἰσαγωγῇ περιέχονται σκέψεις περὶ τῆς
ἀξιολογότητος τῆς ἱστορίας ταύτης, καὶ περὶ τῶν εἰς πολλοὺς
λαοὺς ἰδιαζόντων χαρακτήρων. Ἐπεται δὲ τὸ δεύτερον τμήμα,
ἔπου ὁ συγγραφεὺς διηγείται τὴν ἀρχαιότεραν τῆς Ἀχα-
ϊκῆς ἱστορίαν καὶ τὸν κατὰ τῶν Ἰώνων πόλεμον τῶν Ἀχαιῶν.
Ἐν αὐτῷ δὲ εὐρίσκονται περιέργοι λεπτομέρειαι περὶ πολλῶν
πόλεων, ὅλων τῆς Πελλήνης, τῆς Αἰγείρας, τῶν Αἰγῶν, τῆς
Βούρας, τῆς Ἐλίκης κτλ. ἀναφέρονται ἐπεὶ τὰ μεγαλοε-
ργήματα τῶν Ἀχαιῶν ἀπὸ τῆς ἐνώσεως τῶν δώδεκα πόλεων,
καὶ διασφίγγεται πῶς συνέστη κατὰ τὸ 281 ἔτος πρὸ
Χριστοῦ ἡ δευτέρα συμμαχία, καὶ προσεχώρησεν εἰς αὐτὴν
ἡ Σικυών. Ἡ λεπτομερὴς ἐκθεσις τῶν ἀπὸ τῆς ἐλευθερώ-
σεως τῆς Σικυῶνος μέχρι τῆς ἐν Κορίνθῳ εἰρήνης, ἡ ἐλευ-
θέρωσις τῶν Μεγάρων, τῆς Ἐπιδαύρου καὶ τῆς Τροιζήνης,
καὶ τέλος ἡ εἰς τὴν Ἀττικὴν ἐφοδος τῶν Ἀχαιῶν, εἶναι τῆς
μεγίστης περιεργείας ἄξια. Ὁ Πτολεμαῖος διορίζεται
ἄρχων τῆς συμπολιτείας. Διήγησις τῶν ὑπὲρ τῆς ἐλευθε-
ρίας τοῦ Ἀργεῖος εἰς μάτην γενομένων προσπαθειῶν, καὶ τῆς
ἐν Κλεωναῖς μάχης· πόλεμος κατὰ τῶν Αἰτωλῶν· εὗτος
εἶναι σχεδὸν ὁ πίναξ τῶν κεφαλαίων, τὰ ὅποια μᾶς φέρουν
ἕως εἰς τοὺς Ἀγάτου χρόνους. Ὁ Κλεομένης καὶ ὁ Ἅγισ
φαίνονται ἐπεὶ εἰς τὴν σκηνήν. Ὁ Ἀρατὸς εἶναι τὸ ὑπο-
κείμενον ὅλου τοῦ δευτέρου βιβλίου· τὸ δὲ τρίτον περιέχει
πάντα τὰ μετὰ τὸν θάνατον του συμβάντα· καὶ προσέτι τὴν
εἰς τὰ πράγματα τῶν Ἀχαιῶν μεσολάβησιν τῶν Ῥωμαίων,
τὴν ἐν Σπάργῃ κατασταθεῖσαν τυραννίαν, τὸν πόλεμον τῆς
Αἰτωλίας καὶ τῆς Συρίας πρὸς τοὺς Ῥωμαίους. Ὁ Φιλοποίμην
προέχει μάλιστα ἐν αὐτῷ. Ὁ Συγγραφεὺς ἐπεμελήθη

πάντοτε νὰ δικαιώσῃ ὅλας του τὰς διηγήσεις διὰ τῆς μαζ-
τυρίας, καὶ συχνάκις μάλιστα διὰ τῆς μεταγραφῆς τοῦ
κειμένου τῶν παλαιῶν συγγραφέων. (*)

P. de G.
(Revue Encyclop.)

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παρὰ τῆς Ἀστυνομίας τῆς Σύρας.

Κατὰ συνέπειαν τῆς τοῦ ἐνταῦθα Ἐμπορικοῦ Δι-
καστηρίου προσκλήσεως ὑπὸ Ἀρ. 112, τίθεται εἰς δημοπρα-
σίαν διὰ τοῦ κήρυκος Κωνσταντίνου Πάνου ἡ ἐνταῦθα ἐλ-
λιμενισμένη Ἑλληνικὴ γολέττα, Ἀφροδίτη, τοῦ Μιχαήλ
Μαλανδράκη, τῶν 29, μετὰ ἰσχυρῶς αὐτῆς, ὡς ὁ παρὰ
τῷ ῥηθέντι κήρυκι ὀνομαστικὸς κατάλογος αὐτῶν.

Ἡ πρώτη κήρυξις θέλει γένει τὴν 10 Μαΐου, ἡμέρ. Σάββατον
ἡ δευτέρα 17 τοῦ ἰδίου „ Σάββατον
ἡ τρίτη καὶ τελευταία . . . 24 τοῦ ἰδίου „ Σάββατον
εἰς τὰς 12 ὥρας τῆς μεσημβρίας, στυφέντος τοῦ φαρῶ.
Ἡ διαληφθεῖσα γολέττα μέκει εἰς τὸν τὴν ἀνωτέραν τιμὴν
ἐπιβάλλοντα, ὅστις ἀμέσως θέλει πληρώσῃ τὸ ἐν τέ-
τατον τῆς τιμῆς, τὰ δὲ λοιπὰ τρία τέταρτα, μετὰ παρέλευ-
σιν ὥρων 24.

Ἐν Ἐρμουπόλει Σύρας, τὴν 10 Μαΐου 1830.

Ὁ Ἀστυνόμος Κ. Τζένιος.

ΝΑΥΤΙΑ.

ΛΙΜΗΝ ΝΕΟΚΑΣΤΡΟΥ. Ἀπὸ 4 Ἀπριλίου μέχρι 3 Μαΐου.

ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ. Ἐκ τῶν Ἰονίων νήσων 5 Ἰόνια πλοία εὐκαίρῃ, ἐν Ἀγ-
γλικὸν βρίχιον μὲ διάφορα εἶδη, καὶ μία Ἑλλήν. γολέττα μὲ σῖτον. — Ἐκ
Κωνσταντινουπόλεως ἐν Σαρδηνιακὸν καὶ ἕτερον Αὐστριακὸν πλοῖον μὲ σῖτον.
— Ἐκ Μασσαλίας Σουηκικὸν μὲ διάφορα εἶδη. — Ἐκ Μάλτας Ἀγγλικὸν
μὲ σῖτον, χειροτεχνήματα κτλ. — Ἐκ Λιβόρνου Ἑλληνικὸν μὲ χειροτεχνή-
ματα καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη. — Ἐκ Βενετίας Αὐστριακὸν μὲ ξυλείαν κτλ.
— Ἐκ διαφόρων τόπων Ἑλληνικὸν 4 πλοῖα καὶ 45 πλοία, τὰ μὲν εὐ-
καίρῃ, τὰ δὲ μὲ τρόφιμα.

ΑΠΟΠΛΟΥΣ. Εἰς Πρέβιζαν δύο πλοῖα Σαρδηνιακά· μὲ παλαιὸν σίδερου
καὶ σχοινία. — Εἰς τὰς Ἰονίους νήσους 7 πλοία Ἰόνια, τὰ μὲν εὐκαίρῃ,
τὰ δὲ μὲ ὀλίγα τινὰ εἶδη. — Εἰς Τεργέστην ἐν Ἑλληνικὸν μὲ τὸ ἴδιόν του
φορτίον. — Εἰς Γένουαν Σαρδηνιακὸν μὲ σῖτον καὶ κηρίον. — Εἰς Μάλταν
Σουηκικὸν εὐκαίρῃ. — Εἰς Σμύρνην Ἀγγλικὸν μὲ διάφορους πραγματείας.
Εἰς Ἀλεξάνδρειαν Αὐστριακὸν μὲ διάφορους πραγματείας. — Εἰς Λιβόρνον
Αὐστριακὸν μὲ σῖτον. — Εἰς διάφορα Ἑλληνικά παρὰ 5 πλοῖα καὶ 23
πλοία Ἑλληνικά καὶ Ἰόνια, τὰ μὲν εὐκαίρῃ, τὰ δὲ μὲ καπνόν, ἄλλα
εἶδη κτλ.

ΛΙΜΗΝ ΝΑΥΠΑΚΤΟΥ. Ἀπὸ τῆς 3 Μαρτίου μέχρι τῆς 3 Μαΐου.

ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ. Ἐκ διαφόρων πλησιόχωρων παραλίων καὶ τῶν Ἰονίων
νήσων 206 πλοία Ἑλλήν. καὶ Ἰόνια καὶ 2 Ὀθωμανικά, τὰ μὲν εὐκαίρῃ,
τὰ δὲ μὲ σῖτον, εἶδη, λάδι καὶ ἕτερα τρόφιμα. Ἐν δὲ Αὐστριακὸν πλοῖον
ἐκ Τεργέστης μὲ διάφορους πραγματείας.

ΑΠΟΠΛΟΥΣ. Εἰς τὰ πλησιόχωρα παραλία καὶ τὰς Ἰονίους νήσους 182
πλοία Ἑλλήν. καὶ Ἰόνια καὶ 2 Ὀθωμανικά, τὰ μὲν εὐκαίρῃ, τὰ δὲ μὲ
σφαχτὰ, δέρματα, τυρὶ, κτλ. τρία δὲ Αὐστριακά πλοῖα μὲ μέρος τοῦ ἰδίου
αὐτῶν φορτίου εἰς Γαλαξίδι, Πάτρας καὶ Καλαμάταν.

(*) Ὡς ἐπίματρον τοῦ συγγράμματος τοῦτου δύναται νὰ θεωρηθῇ τὸ τοῦ
Κυρίου Κωνσταντίνου Δοξίμειον Ἱστορικὸν κρατικὸν περὶ τῶν νομι-
σμάτων τῆς Ἀχαικῆς Συμμαχίας. Ἐν Παρισίῳ. 1825. — Παρ-
εἶχει δὲ καὶ ὁ πέμπτος τόμος τῶν πρακτικῶν τῆς Ἀκαδημίας τῆς Πετροπόλεως
ὑπόμνημα τοῦ Κ. Βυύερου, περὶ τῶν διασκευῶν καὶ κατορθω-
μάτων τῆς Ἀχαικῆς Συμμαχίας, ἐπεμαρτυρημένων.